

โครงการวิจัยชุมชนลุ่มน้ำโขง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : กรณีศึกษาชุมชนเมืองสะหวัน-
นะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เรื่อง การวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ที่พระราชดู
อิงฮัง แขวงสะหวันนะเขต เป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา รูปแบบ และส่วนประกอบตกแต่งของ
พระราชดูอิงฮัง แขวงสะหวันนะเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การศึกษาพระราชดูอิงฮัง ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์ได้สองทางด้วยกัน คือการศึกษา
รูปแบบ ลักษณะดอกเครือ (ลายหรือศิลปะตกแต่ง) ที่ปรากฏภายนอกองค์พระราชดูอิงฮัง เพื่อช้
ให้เห็นชั้นลำดับขั้นตอนของวิวัฒนาการศิลปะสถาปัตยกรรมอย่างชัดเจน โดยรับอิทธิพลจาก
สุวรรณภูมิ ศิลปะของจาม ศิลปะขอม และพุทธศิลป์ที่ปรากฏในตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันไปตาม
ความหมายและความสำคัญที่เหมาะสมคละเคล้ากัน ตามพื้นฐานประกอบขององค์พระราชดู
ฮังมิตัวเรือนธาตุส่วนปลียอดทำให้สามารถแยกแยะพินิจพิจารณานำพาไปสู่หนทางการ
วิเคราะห์ด้านศิลปกรรมได้

ส่วนด้านศิลปะสถาปัตยกรรม ถ้าพ่วงพินิจจากรูปแบบภายนอกคือเส้นรูปร่าง เส้นรอบ
รูป หมายรวมเข้าด้วยกันที่เรียกว่า “รูปทรง” จะเห็นว่าได้รับการบูรณะดัดแปลงมาหลายยุคสมัย
แต่ก็พอมิเค้าเดิมอยู่บ้าง พอรู้ได้โดยสังเขป ถ้ายึดหลักทางสถาปัตยกรรมที่เน้นในเรื่อง แปลน
แผนผังเป็นหลักสำคัญ รองลงมาในเรื่องรูปทรง และลำดับสุดท้ายเรื่องประดับตกแต่ง
ทางสถาปัตยกรรมที่มักจะเปลี่ยนแปลง โดยผ่านการบูรณะซ่อมแซมได้โดยง่าย แต่ก็ยังทิ้ง
เค้าโครงไว้ ทั้งสามส่วนนี้สามารถนำมาวิเคราะห์ทางด้านศิลปะสถาปัตยกรรมได้ แต่เป็นการ
วิเคราะห์ภายนอกต้องทำการวิเคราะห์ภายใน เช่น การวิเคราะห์ โครงสร้างของพระราชดู ได้แก
เทคนิคการเรียงอิฐ การก่ออิฐ การถือปูน การฉาบปูน เป็นต้น

ส่วนรายละเอียดผลของการศึกษาวิเคราะห์รูปแบบทางศิลปะสถาปัตยกรรม สามารถ
ทราบจาก ผลการวิจัยเชิงวิเคราะห์ โดยวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบภายในองค์พระราชดูอิงฮัง

The research project on sustainable development for the community in Mekong catchment area was conducted in Savannakhet urban community, Lao PDR. The research is entitled “The Research of Vignette Design on That (stupa) Inghang Savannakhet Province.” The analysis is based on the substance, pattern, and decoration of That Inghang.

The analysis is focused on two approaches. First, the approach to the pattern, vignette design carved on the outer surface of the stupa, clearly indicates the chronology of architectural revolution influenced by Suwannapum (the Golden Peninsula) art, Cham art and Khmer art.

And second, Buddhistic art which emerges in various parts of the stupa depending upon its appropriate meaning and importance. This is reflected on that of the stupa’s base, arched entrances, and the spire. These two approaches make the artistical analysis feasible.

On the perspective of architectural art, when the external figures (the combination of figure line and circumference) are determined, the analysis reveals the chronology of rehabilitations executed. The original outline of the design however remains existence.

The architectural principle focuses the analytical approach to plans and layouts of the stupa as the most important elements, then the figure as the second and the architectural decoration as the last. Although these elements are easily altered by renovations, they nevertheless can be employed for analysis of the architectural art. This is so-called external analytical approach.

On the other hand, the internal analytical approach is focused on the inner structure of the stupa. They are, for instance, brick arrangement technique, mortar technique, and plastering technique.

The further details of the research can be enquired from the full content of this research.